

För vissa kan myndigheter och institutioner te sig som ett oomkullrunkeligt fort av blanketter och processer vaktat av apokalypsens fyra paragrafryttare. För andra: det enda som skiljer oss från djuren, anarki och fullständig systemkollaps.

Med verk som Institutionell liksminkning – där tolv offentligenställda sminkas med corpsepaint och myndighetslogotyper – undersöker konstnären John Huntington sambandet mellan byråkrati och ockultism. Två världar som visar sig vara tätt sammanflätade och dela en förkärlek till regler och ritualer. För oavsett om du ska fylla i din inkomstdeklaration eller frammana Baphomet måste saker och ting ske enligt etablerade principer och rutiner, annars kan helvetet braka loss.

Konkreta tips för hur du skyddar dig mot negativa energier i kommunala kontorslandskap finner du i Skymningsbyråkratins instruktionsvideor som visar hur du kan vika skyddstalismaner av dokument från pappersåtervinningen, eller lägga till ett pentagram i din e-mailsignatur som en besvärjelse mot torftig mailkorrespondens.

Där John Huntington zoomar in perspektivet zoomar konstnären Jacqueline Forzelius ut och ger oss den stora bilden – i miniatyrformat.

Med nitiska återgivningar av ett mötesrum för flyktingar som fått avslag på sin asylansökan, en passutlämningscentral på polisstationen och en offentlig pergola som blivit en mötesplats för utslagna och oönskade sätter hon fingret på det stängda och det öppna. Vilka släpps in och får njuta av samhällets frukter, och vilka blir utelåsta? I Forzelius dioramor blir systemet synligt och människan fjuttig.

Hemligheter, slutna rum och låsta dörrar är återkommande teman för Huntington och Forzelius. Tillsammans blottar de dualiteten i det byråkratiska systemet. Det som förvaltar samhällskroppen löper också risk att alienera människorna det är tänkt att tjäna.

✧

Text av Jimmy Håkansson